

За механізацію та електрифікацію

ЩОДЕКАДНА ГАЗЕТА студентів, педперсоналу та співробітників Харківського Інститута Механізації та Електрифікації с. г. Харків, Чайківська, № 4. Тел. 34-49.

В КИРИЛІВЦІ ДОСІ НЕМА БІЛЬШОВИЦЬКИХ ТЕМПІВ МОБІЛІЗАЦІЇ НАСІННЯ БЮРО ПАРТКОЛЕКТИВУ ЗНЯЛО З РОБОТИ СЕРГЄЄВА, БУТКЕВІЧА І КУЗНЕЦОВА

ВИЩЕ ТЕМПИ РОБОТИ НА ЗАСІВНІЙ

Питання засівної кампанії обговорювали 4-й на бюро партколективу, 8-й—це від критичних зборів, 6-й це як питання стосовно зборів партколективу Дзержинського району.

На всіх цих зборах і засіданнях відмічалося, що слова бунічних резолюцій, які виносились досі про засівну кампанію, далеко розійшлися з ділом. А діло, — це в першу чергу центри мобілізації насіння, які повинні планувати ремонт тракторів і с. г. машин, справляти боротьбу за здоров'я колів, обслуговувати колгоспів від куркуля і шкідників, мобілізувати колективний актив.

Насправді ж мобілізація насіння в п'яти днях в п'ятиденку не нарастає, а зникає степня. Значна частина наших комуністів, машини насіннювою лопатю від держави, не тільки не використовують її, як стимул до підняття темпів мобілізації насіння, а навпаки—послабили ці темпи. Себ то фактично приїжджали на куркульську лопатю, мовляв, — дали раз пошуку, дадуть її і далі.

Тов. Постішев в своїх звітах до партії ців і комсомольців прямо по-більшовицьки закликав збільшити темп тим комуністам, що виносять голосні резолюції, а на ділі пасують перед класовим ворогом.

Райпартколектив оголосив себе мобілізованим і в той же день вийшов на мобілізацію насіння. Від партколективу вийшли т. т. Волк (до Червоноградського району) і Красівський (до Київського району).

Чи почуваються в нашому інституті бойові темпи підготовки до більшовицької весни?

Цього не можна сказати. Дозить відмітити, що майже жодна група наших студентів, що збираються на сибір, не виходить за мобілізацію машин з своєю парторганізацією місний зв'язок. Це навіть стосується нашої бригади в підземному селі Кирилівці. Такий стан фактично позбавляє можливість партколективу інституту керувати роботою студентів на засівній кампанії.

Такий стан позначає певною мірою, що ряд наших студентів ніяк не уявляє нічого зв'язку, бо «нема, мовляв, чим похвалитись». Так стоїть питання і в інших бригадах.

Бюро партколективу відмічало вже, що бригада в Кирилівці на чолі тов. Верещаліна не набрала потрібних темпів в роботі. Інститут зацікавив ще двох студентів в допоміжній бригаді—Слапцова і Сергєєва. Даних про злам у роботі це немає. Потрібно ще раз нагадати нашим товаришам з бригади, що їхня робота вимірною тимчасово тільки колективними наслідками, а не індивідуальними переказами зборів.

Масою коротенько мобілізувалися від тов. Верещаліна, що студент Сергєєв замовив прадонали почав «філософствувати». К. ли так продовжується, тов. Верещаліна обидно його відсалати назад. Отже оцінка, дана Сергєєву від профкому, підтверджується на ділі.

Бюро партколективу запропонує тов. Кириліву (військова катедра) до 10-й мобілізувати три трактора інституту. Досі до ремонту ще не приступили. Коли вони будуть відремонтовані, тов. Кирилів?

Характерно, що і в партійних зборах, де обговорювалося питання засівної кампанії, доводилось аудиторію «тягнути за язик». Це тоді, коли питання йшло про нашу конкретну участь у засівній, могла бути

виявлені явища класово-ворожого опору засівній кампанії від Сергєєвих, Касаніних, Козлових, Євсєєвих, що вельми ухилялись від роботи на селі. Отже всі ці моменти ще і ще раз доводять, що потрібної мобілізованості на засівну в нашому інституті ще немає. Дарма, що партколектив виніс ще одну резолюцію про мобілізаційну готовність, про засудження поведінки студентів, що ухизаються від роботи на засівній.

Вважаємо, що слідуюче засідання партколективу повинно буде розглянути персоналню кожного, в першу чергу бригадира, під яким зору незвичетних пасажів з його роботи. Час для персональної перевірки давно вже настав. Бо засівній роботі тепер, як ніколи, залежать від живих людей, від нас самих. «Бо влада належить нам, ми володіємо коштом держави, ми повинні керувати колгоспами, і ми мусимо нести всю повноту відповідальності за роботу на селі». (Сталін).

М. МАЄВСЬКИЙ.

Березневу постанову ЦК КП(б)У про сталого підручника для середньої школи застосувати і до ВИШ'ів

ЦК ВКП(б) запропонував Наркомосові не гайно заходитись коло виготовлення для середньої і нижчої школи сталого підручника. Ми знаємо, що спеціальною комісією вже схвалено низку підручників, як основні і сталі для нижчої та середньої школи.

Не менш терплять від браку сталого підручника і ВИШ. Особливо почувалося це ми в ХІМЕСГ, як інституті новому, з ту же «каризиним» профілем. За три роки перебування в ХІМЕСГ ми не пригадаємо предмета з курсу, який би (предмет) мав точний, задалегдь визначений програм, до ведений до студента, та—певний сталий підручник.

Не будемо дошукуватись причин, чому це так. Тут мало місце і лебазанні відокремлених професорів (пригадайте Павлова—про фесора фізики). Тут, безперечно, позначи

лась і повизна нашого профілю. Де-які підручники доводилось використовувати обережно, бо вони застаріли. Де-які ж викладачі з «оригінальності» взагалі і досі не визнають підручників (проф. Сіромоський).

Факт той, що підручників нема, що це негативно відбивається на навчанні, що потрібно негайно діяти, аби такі підручники мати.

Газета «Техніка» організувала недавно спеціальну кваліфіковану нараду в справі підручника з деталей машин для ВИШ'ів (дивись «Техніка» за 6-III-33 р. № 22).

Один з учасників наради висловився так: «Жоден господарник не згодився б використувати ту парову машину, на якій ба зувався Бах, складаючи свого атласа по деталях машин». Бо підручника Баха видано майже пів століття тому.

Ця нарада засудила підручника Боборінова і навіть лаш «ідеал» Берлова. В цих підручниках немає зовсім нових технічних досягнень, які запроваджені вводи до яких ку.

Зокрема у підручниках нема даних про високолегіровані сталі, про електрифікацію, нові системи закрутлення. Мало є про вальниці, шатуни, кривошипи, осі, вали, п'яти, підп'ятники.

Нема про пристосування для змащування, про техніку безпеки. Застаріли розрахунки, наприклад, зубчастих передач: в підручниках визначено найбільшу припустиму швидкість в 12—15 метрів, коли зараз ми маємо 40—60 метрів. Нема нових даних за режими передачі, не пов'язані розрахунки деталей з технологією і матеріалами і т. ін.

Нарада порекомендувала Машметвидавництву негайно заходитись коло колективного видання потрібного сучасного підручника з деталей машин та атлас, який мусить охопити всі галузі машинобудівництва.

Чи повинні ми сидіти і чекати «біла могила погоди», себто—коли хтось складе для нас підручник?

В минулому році в нас в інституті була збуджена ініціатива студентської маси на перегляд підручників з боку їх ідеологічної вартості. Потім ця ініціатива згасла.

Потрібно зараз скликати кілька спеціальних нарад з кращих студентів і викладачів та обговорити питання про те, якого підручника нам потрібно. Себ-то виготовити відповідні «соціальне замовлення». Зв'язатись в цій справі з Наркомосом. Такі заходи від нас збудуть, безперечно, серед студентів інтерес і критичне ставлення до підручників, допоможуть і прискорять заход до вишуку підручників від Наркомату.

Святкування річниці дня смерти К. Маркса перетворимо на глибоке і систематичне опанування революційної теорії Маркса-Леніна-Сталіна

14-го березня минуло 50 років з дня смерти основоположника наукового комунізму, вождя і фундатора світової комуністичної партії К. МАРКСА. Ця річниця є значною датою як для пролетаріату СРСР, що успішно буде безкласове соціалістичне суспільство, так і для пролетаріату капіталістичних країн, що борються за своє визволення.

Перевернення 50 річчю у нас в інституті повинно змобілізувати нашу студентську масу на більш глибоке вивчення праць основоположників наукового комунізму Маркса і Енгельса та їх вірних послідовників—Леніна і Сталіна.

Потрібна глибока теоретична проробка січ немого об'єднаного пленуму ЦК та ЦКК ВКП(б), який має велике історичне значення та дає теоретичне марксистське обґрунтування в справі псбудови соціалізму.

За пляном міського партійного комітету передбачено провести 14-й збір партійного активу з доповіддю секретаря ЦК КП(б)У тов. ПОПОВА М. М. на тему «Перемга марксизму-ленінізму—перемога партії Леніна».

При ВУАМЛІНІ організовано наукову виставку творів з марксизму-ленінізму, де буде проведено низку доповідей та лекцій для партпрофактиву.

Завдання нашої партійної та профспілкової організації мобілізувати увагу студентства навколо практичного здійснення переможного вчення МАРКСА—ЛЕНІНА—СТАЛІНА, на практичне здійснення завдань, що стоять перед нашою партією, яка здійснює революційну теорію марксизму-ленінізму. Треба нам змобілізувати широкі студентські

маси на боротьбу за марксо-ленінську теорію, яка (боротьба) знаходиться в нашому інституті в занепаді.

Наша мережа партійної освіти при інституті тут же на сьогоднішній день як слід не розгорнута. Ми маємо в марксо-ленінському навчанні в цьому році великий прорив. Завдання наших громадських організацій підняти політико-виховачу роботу на вищій щабель.

50 роковини з дня смерти К. Маркса повинні бути використані нашими громадськими організаціями для зрушення цієї роботи з мертвої точки.

За нашим пляном, катедра філософії під керівництвом тов. СТЕПНЯКА виключилась в переведення низки лекцій по марксизму-ленінізму, наприклад: «Філософська еволюція Маркса», «Маркс та боротьба на два фронти» і «Марксизм і ленінізм».

Крім цього, має бути проведена проробка на політичних і в марксо-ленінських гуртках питання з життя та діяльності К. Маркса, та тема: «Марксизм-ленінізм про класову боротьбу і диктатуру пролетаріату».

Вся ця робота повинна розпочатись з груп, обговорення окремих тем на партгруппах, на зборах за участю студентського активу та професорсько-викладавчого складу.

Партійні осередки повинні розгорнути широкую масову роботу, мобілізувавши увагу навколо змінення марксо-ленінського виховання в нашому інституті, кращого перевернення 50 річчю з дня смерти К. Маркса. ПЕКАРСЬКА.

(Через запізнення виходу газети де-які місяці статі тов. Пекарської «устаріли».) РЕД.).

М. Ю.

ГЕТЬ АЛІЛУЙНИЦТВО З СОЦЗМАГАННЯ!

Профорганізації соцзмаганням

не цікавляться

Які завдання ставили ми перед собою, коли розпочинали штурм за виконання директив партії і уряду про підвищення якості навчання?

Перш за все, студентська громадськість підходила, як прапор, гасло комсомольської організації ХІМЕСТУ—боротися за 70+30, себ-то—за здачу дисциплін з оцінками на «добре» 70% і тільки 30%—на «задовільно».

Далі: 100% явна на залікову сесію. Цілковита ліквідація старих хвостів (про нові й балакол не могло бути).

Охопити 100% студентів індивідуальними змаганнями.

Пожвавити роботу стінної преси, щоб вона забезпечила висвітлення хиб і гарних сторін готування до сесії та—ходу її.

Організувати добровільні бундівні бригади на допомогу академічно-відсталим і т. інш.

Ось, що вислали ми, розпочинаючи боротьбу.

В боротьбі за ці показники ми склали угоду з ХЗІ, включилися в міжвузівське змагання на конкурс за кращу групу та профуповноваженого.

Але що показала наша сесія? Які підсумки підвела вона нашим обіцянкам, нашій роботі?

А ось які: —47% «добре», 44%—«цілком задовільно» та 9%—«незадовільно». 18% студентів не з'явилися на залікову сесію, 163 нових «хвостів» прибувало до 260, що були до сесії.

Охоплено змаганням до сесії було 63%. Про стінну пресу бодяй не писати, бо всі на власні очі бачили, як вона «пожвавилася» та висвітлювала підготовку до сесії.

В чім причина такого провалу? Чи великі, непосильні завдання ввели ми на себе? Чи може ми не здатні по-більшовицьки штурмувати труднощі? Ні. Причина в тому, що ми разубурили, не розставили сил і не перевіряли роботи, бо профбюра конкретне не керувала.

Відсутність поточної обліку викладачів майже ввесь до сесії з закритими очима. Де-хто з викладачів не знав навіть, в якій групі він читає...

До цього слід додати, що катедри не забезпечили видання до сесії конспектів та програмів сесійного матеріалу. Значить, ні професійні організації, ні дирекція цією справою як слід не займалися.

Чи позбавилися ми часоюгдні всіх цих помилок, чи виправили їх?

За станом на 1-III ми мали «хвостів» 264. Щодо дисциплін—на 1-І ми мали опізнень та невідвідувань без поважних причин—3,7%, після сесії—до штурмово го декадника обміну профітьків.—5,7%, після штурмового декадника—2,7%. На останнє число лютого маємо знов підвищення до — 3,9%. Хто таке назад? І курс. IV курс (який вітхав тепер на посівну кам лавію) та вечірній інститут. Такий стан свідчить за слабу роботу в першу чергу профбюр. Чому II курс з 7,3% прогуді ввійшов до 1,2%? Тому, що профбюро в повільному складі стало працювати, стало конкретно керувати роботою груп.

Що треба робити надалі? Треба не перетворювати змагання на формальне заповнення соцугод, треба, щоб соцугоди тягну ли вперед, а не назад, як умова Ольшеського та Стрельцова (II курс, 4 група), кот яретно треба, щоб умова з'являлась плямом, календарем роботи, а не «вообщє на 100% вже виконувати» та «ходити два рази на м-ль в лазню» (умова Караулова).

Треба соцугоди перевіряти шляхом заслу ховування відвічів групи, а не складати їх в папку до другої «кампанії по складанню умов», як це мало місце на II курсі і має місце зараз на I курсі.

Треба підняти питому вагу профуповно важених в групах, треба примусити їх працювати, й працювати відповідально, не перекладати роботу по соцзмаганню на трійки, ло труддисципліні—на старосту, а самому

займатися тільки збором грошей на хлібні книжки та—прикриттям.

Треба заслуховувати відчити уповноважє них на профбюрі, а перед цим—перевірити їх в групі.

Потрібно добитися переворення в житті пактів про товариській бундир, про за кріплення та допомогу відсталим. Треба скласти календаря в погодженні з викладачем, хто, коли, по якому предмету здає «хвіст».

Труддисципліна, що кодивається від од ного штурмового декадника до другого, свід чить про те, що профуповноважені тільки від час дзядників займаються справою дис ципліни.

Треба посилити громадський вплив на тих, хто тягне групу, курс, інститут наза д. Відсутність змагання з катедрами також гальмує роботу. Запізнєння на декції, недоб рокісна підготовка до лекцій деяких ви кладачів, все це треба виправити соціалі стичною методою праці, а не тільки адмі ністративними заходами з боку дирекції.

Насюгдні в міжвузівському змаганні ми посідаємо «перше місце» по прогуду. А це загрожує нам виключенням з конкурсу. Все це через те, що відсутня тверда дис ципліна. Звідси—початок всіх інших хиб. Треба вжити всіх заходів громадського впли ву до порушників дисципліни, не зупиняю чись перед виключенням з інституту тих, хто здісно зриває трудову дисципліну.

Артюшков.

Курсові партійні і професійні організації злочинно нехтують стінну пресу курсів і груп

Зараз в ін-ті залишилися 1-й та II-й курси. На 1-му курсі—7 груп, на II-му—3 групи.

З 1-го курсу випускають бюлетені лише 4 групи; 1, 3, 4; а з II-го курсу, випустила лише одна група й то тільки до 15 роковин РСЧА. Досі того матеріалу не по новлено. В бюлетені II-го курсу не відбито роботи з засівкампанії, соцзмагання та удар ництва, нема учебных показників групи. Газета написана майже однією особою—редак тором. (Фейгин). На 1-му курсі лише IV група поновлює матеріал в своєму бюлетені, а останні 3 групи матеріалу не поновлюють. Навколо газет активу не організовано.

В бюлетені II-го курсу висвітлено окре мих зривників навчання: т.т. Сєршніна, Верославського, Сучковера, які не здають «хвостів» ще за минулий рік, Коринєцький, Априлінов, Золотарьов, Крисіна—не здали заліків під час сесії, що мигнув раз не один строк до здачі. Що ажла група до виправлення цього, невідомо.

Поруч з цими «хвостистами» висвітлені й борці за якість учеби: т.т. Пекарська, Сковородко, які й вчать добре і беруть активну участь в громадській роботі.

Серед групових редколегій ніякої роботи не ведеться. Редактор бюлетеня II-го курсу тов. Фейгин ні разу не скликав групо вих редколегій, не давав їм потрібних наста новлень.

Не краще і на 1-му курсі. Спитайте ре дактора тов. Романенко, як діло з газетою, він почне скаржитися, що ніхто не хоче робити. Це — «об'єктивні» причини.

Лише бюлетень IV групи I курсу вис вітає гарну ініціативу: група виклала на соцзмагання дея-як катедри—з матема тики, нарисної геометрії та соцудисципліни. Стінна газета відбиває хід соцзмагання та ударництво в групі.

Але і цей бюлетень недостатньо висвітлює підготовку до більшовицької весни.

7-ма група 1-го курсу випустила бюле тень вже більше, як 2 декади, але й досі не поновляє матеріалу, пише неграмотно. Половину газети написано українською мо вою, а половину—російською,—жодного конкретного матеріалу, все—в «мировом ма сштабе». Про засівку, про хід штурмового декадника, боротьбу за якість—не написа ли нічого.

ПРИМУСИМО НАРЕШТІ Т.Т. ПІДЛІПЕНСЬКОГО І УРІНА ВІЙХАТИ ДЛЯ ЖИВОГО КЕРІВНИЦТВА ВИРОБПРАКТИКОЮ

Останніми днями до інституту надійшли листи від студентів III курсу, що відбуваю ть виробничу практику, зокрема з МТМ Нікопільської, Гуляйпільської, Титусовської, Вендичанської, Розділянської, Снігурівської, Помощанської. На підставі цих листів за раз можна зробити певний висновок про хід виробничого навчання.

Листи свідчать про те, що практика на підготовку ремонту є краще потрібна, що цією практикою студент остаточно оформ ляє свої практичні навички, щоб стати ціл ком підкованим для самостійної роботи. Практика в основному проходить задовіль но. Студенти на Розділянській, Вендичанській, Гуляйпільській МТМ домогалися вклю чення в бригади й вперто, нарівні з робіт никами, виконуючи програм інституту, бо ляться за виконання профпільняну МТМ. Цікавий приклад подає бригада з Вендичан ської МТМ (бригадир Сивенко). Вона домог лася утворення студентської бригади, що охоплює весь процес ремонту трактора від початку до кінця. Це дає їм змогу вивчити на конкретному робочому місці всі деталі ремонту трактора.

Ці бригади, не дивлячись на закінчення ремонту, виявляють чималу ініціативу в справі більш продуктивного використання свого часу.

Проте, так справа йде не всюди. У ба гатьох МТМ адміністрація до студента став иться не зовсім прихильно, не звертає уваги на стан практики студентів, часто використовує їх не за призначенням, запе

рече пересування їх до робочих місцях тощо. За найкращий приклад такого став лення може правити Снігурівська МТМ (бри гадр Кучерський), де студентів примусили весь час лише мати деталі і категорично заперечували проти переходу їх на іншу роботу. Але навіть коли одержали «перемо гу», себ-то—коли з трьох студентів одно го звільнили від мойки частин і поставили на прийомку тракторів, його використовова ли тільки... для воски води і мастила (2 листа тов. Кучерського). Й це має місце в той час, коли «недозволене відставани І Снігурівської МТМ пояснюється відсутністю кваліфікованих механіків та запчастин» (за зєта «Вісті» за 9-III-33 р.).

Як оцінити в світлі цього повідомлення стан з практикою на Снігурівській МТС? Цей факт свідчить про те, що директори ок ремих МТС та МТМ не зрозуміли вадяч підготовки кадрів; злочинно зривають ви робничу практику студентів, а наші студен ти не зуміли домогтися кращого стану.

Досвід раніш наведених МТМ говорить за те, що успішне проходження практики забезпечено там, де бригада веде уперту роботу за організацію своєї практики.

Особливо значий непорозуміння є в справі матеріально-побутових умов. Не дивлячись на постанову Раднаркму СРСР від 10-II-33 р. № 181 про виплату студентам на вироб ництві добовах та квартирних за весь час практики, не дивлячись на постанову ЦКБ, за якою студенти прирівнюються в справі постачання до робітників МТС та МТМ, нарэштє, не дивлячись на постанову Трав торцентру про права студентів на спец одяг, квартиру, тощо, матеріально-побутовий стан студентства на сьогодні на практиці тяжкий.

Поруч з тою ж Вендичанською МТМ, де фюсить гарно стоїть справа з виплатою зарплати, видаче спецодягу, харчуван ням тощо, низка директорів МТМ злочинно порушують ухвали уряду: не хотять пла тити студентам, відмовляють в спецодязі, ко ли він навіть є у МТМ, не хотять поста чати (Розділянська МТМ), не дають житла та не забезпечують їдальнею (Нікопільська МТМ), або дають житло надто далеко від МТМ (Снігурівська МТМ).

Особливо бурливий стан має місце на Ні копільській МТМ, де директор МТМ примусив студентів—8 діб слати на підлозі майстер ні й зовсім не забезпечив їх їдальнею. З цього приводу інститут звернувся до ЦКБ КП(б)У, ЦБ КЦ(б)У, Нікопільської Рай КБ РСІ. Директорів, подібних до Нікопільсько го, треба примусити за допомогою держав них органів виконувати ухвали уряду.

Останнім часом вишло достатньо поста нов про обслуговування студентів. Здійснен ня цих постанов будь-що бригади мають де моттиса.

Практика цього року проходить в осо бливо складних умовах. Проте, потрібно не тикати від неї, як це зробив дезертєр з посіяного фронту Калашник, а вперто працю вати над покращенням її.

Особливо гостро стоїть питання про не рівництво на місцях. Керують погано «за браком часу», або—через недостатню підго товку практиків-механіків. Не дивлячись на це, треба все ж домогтися проведення від повідних семінарів, використавши асигнова ні на це дирекцією інституту кошти.

Це ж саме особливо гостро вимагає виїз ду на місця катедр. Проте, навіть й сьо годні ні катедра тракторів (керівник Подлі пенський), ні катедра ремонтної справи (ке рівник Урін) не забезпечують виїзда.

Дирекція інституту, студентська і викла довська суспільність має примусити ці на тедри виїхати для ліквідації на місці всіх недоліків.

Д-н.

Відповід. редактор—ВОВК